

1. Průběh mapování

Všechny lokality byly v letošním roce navštíveny celkem 5×, vždy za příznivých povětrnostních podmínek, dostatečného slunečního svitu a teploty nad 15 °C (monitoring prováděl Jan Pixa, vyhodnocení výsledků a sepsání zprávy provedla Jana Lipárová):

1. návštěva: 3. 5. 2022, 10. 5. 2022 a 23. 5. 2022;
2. návštěva: 3. 7. 2022 a 6. 7. 2022;
3. návštěva: 21. 7. 2022
4. návštěva: 3. 8. 2022 a 5. 8. 2022
5. návštěva: 3. 9. 2022 a 4. 9. 2022

Mapování původních nekosených lokalit v parku Stromovka (STN1 – STN6) probíhalo i v letošním roce, bohužel management na jednotlivých typech ploch nebyl dodržován. Loučka Gymnázia Česká v letošním roce monitorována nebyla. V areálu Biologického centra Akademie věd a JU v letošním roce z velké části zanikla plocha BCV2, z důvodu rekonstrukce jedné z budov. Na zbylých plochách v areálu byl management dodržován, extenzivní plochy kvetly po celou sezonu, sečeny byly až v září.

2. Výsledky

2.1 Počet druhů denních motýlů

Celkem bylo v letošním roce zaznamenáno 23 druhů denních motýlů + 2 druhy „nočních motýlů“ (dále souhrnně jako „motýli“), z nichž jeden patří mezi legislativně chráněné druhy – modrásek bahenní (*Maculinea nausitibous*). Přehled všech zaznamenaných druhů a jejich početnost v jednotlivých letech je uveden v Tabulce 1. V letošním roce bylo na lokalitách nalezeno dalších 6 druhů, které v předchozích letech zaznamenány nebyly (viz Tabulka 1, posledních 6 řádků).

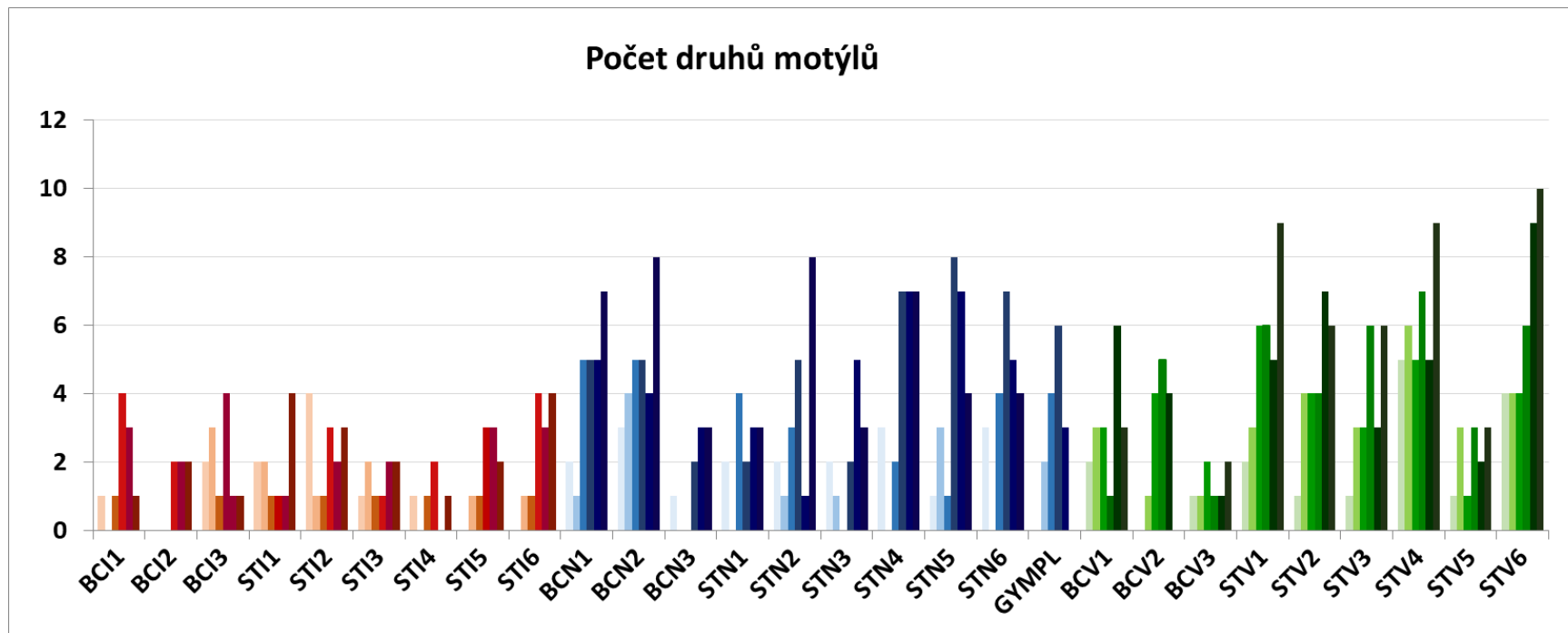
Nejvíce druhů bylo zaznamenáno na lokalitách vyšetých a nesečených ploch (viz Graf 1), zejména v parku Stromovka – nejbohatší plocha STV6 hostila v průběhu sezóny 10 druhů motýlů: babočka kopřivová (*Aglais urticae*), okáč prosíčkový (*Aphantopus hyperantus*), kovolesskec gama (*Autographa gama*), perleťovec dvanáctitečný (*Boloria selene*), okáč poháňkový (*Coenonympha pamphilus*), okáč luční (*Maniola jurtina*), soumračník rezavý (*Ochlodes sylvanus*), bělásek řepkový (*Pieris napi*), bělásek řepový (*Pieris rapae*), modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus*). Další dvě vyšeté plochy hostily 9 druhů (STV4 a STV1) a po 8 druzích bylo nalezeno také na nesečených lokalitách (BCN2 a STN2).

Na intenzivně sečených plochách BCI1, BCI3, STI4 byl zaznamenán pouze jediný druh (viz Graf 1).

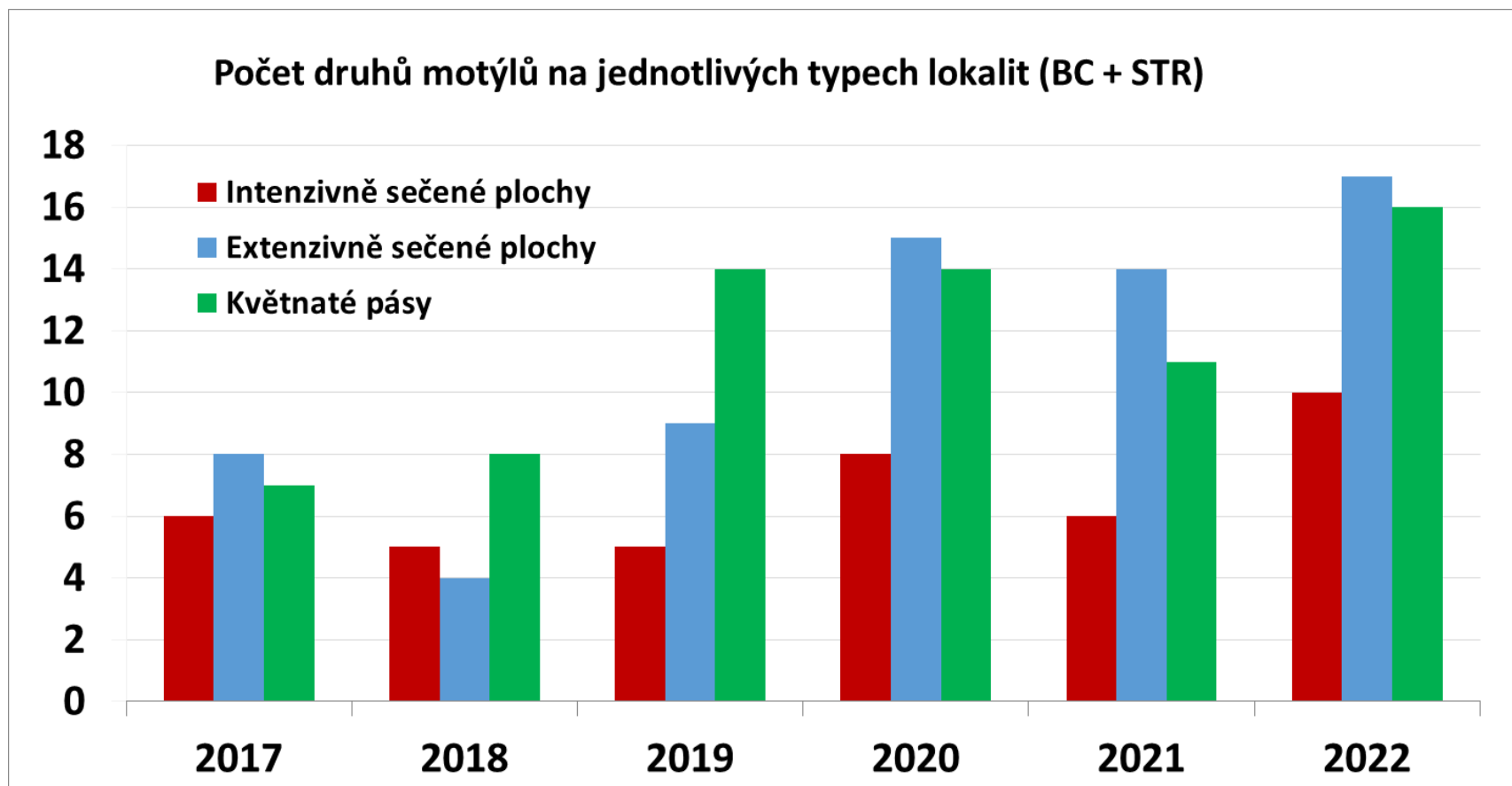
Nejvíce druhů bylo možné na pásech spatřit během červencové a srpnové návštěvy (celkem 17 druhů v počtu 119 ks, resp. 13 druhů v počtu 104 ks), naopak nejméně druhů bylo k vidění při červnové návštěvě (celkem 3 druhy).

Tabulka 1: Přehled všech zaznamenaných druhů a jejich abundance na plochách v Městském parku Stromovka a v areálu BC a JU v letech 2017–2022.

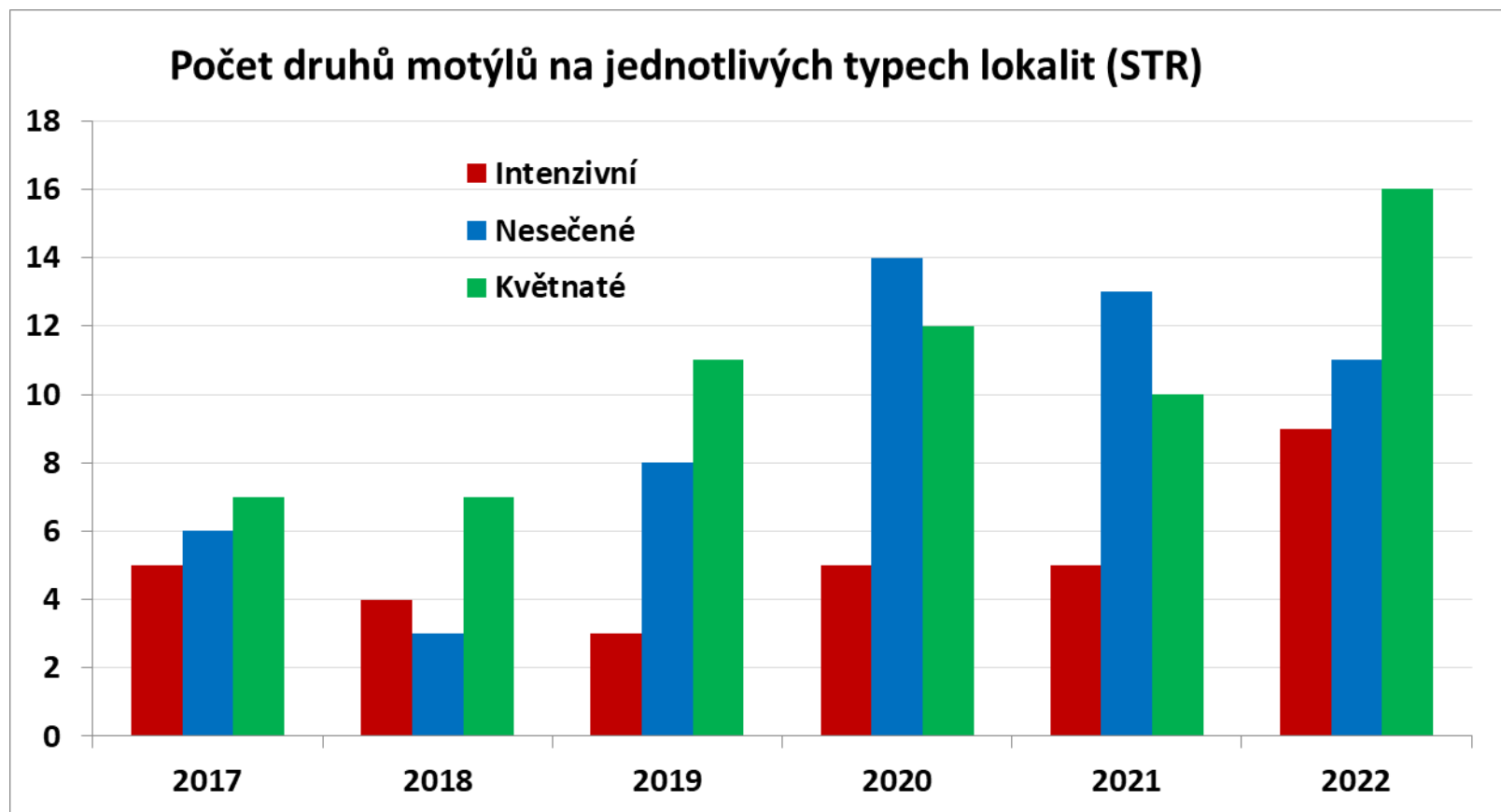
Název	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Bělásek řepkový (<i>Pieris napi</i>)	26	14	21	123	115	74
Okáč luční (<i>Maniola jurtina</i>)	8	6	12	20	13	22
Bělásek řepový (<i>Pieris rapae</i>)	8	27	26	107	42	18
Ohniváček černokřídlý (<i>Lycaena phlaeas</i>)	5	2	2	0	2	8
Modrásek jehlicový (<i>Polyommatus icarus</i>)	10	66	14	17	31	84
Hnědásek kostkovaný (<i>Melitaea cinxia</i>)	1	0	0	0	0	0
Bělásek zelný (<i>Pieris brassicae</i>)	1	3	4	8	63	20
Babočka síťkovaná (<i>Araschnia levana</i>)	1	3	7	1	2	1
Okáč pohánkový (<i>Coenonympha pamphilus</i>)	9	2	3	11	6	13
Ohniváček černočárny (<i>Lycaena dispar</i>)	1	0	0	2	0	0
Okáč zední (<i>Lasiommata megera</i>)	0	0	1	1	0	0
Babočka bodlákova (<i>Vanessa cardui</i>)	0	0	3	0	1	0
Babočka bílé C (<i>Polygonia c-album</i>)	0	0	2	1	0	1
Soumračník jitrocelový (<i>Carterocephalus palaemon</i>)	0	0	1	0	0	0
Soumračník čárečkovaný (<i>Thymelicus lineola</i>)	0	0	6	1	1	2
Bělásek rezedkový (<i>Pontia edusa</i>)	0	0	1	0	0	0
Okáč bojínkový (<i>Melanargia galathea</i>)	0	0	1	0	1	0
Otakárek fenyklový (<i>Papilio machaon</i>)	0	0	1	0	0	0
Žlutásek čičorečkový / jižní (<i>Colias hyale / alfaciensis</i>)	0	0	0	1	0	1
Žlutásek řešetlákový (<i>Gonepteryx rhamni</i>)	0	0	0	1	4	2
Okáč prosíčekový (<i>Aphantopus hyperantus</i>)	0	0	0	5	0	7
Babočka paví oko (<i>Inachis io</i>)	0	0	0	5	11	3
Okáč pýrový (<i>Pararge aegeria</i>)	0	0	0	1	0	0
Okáč třeslicový (<i>Coenonympha glycerion</i>)	0	0	0	2	0	0
Babočka admirál (<i>Vanessa atalanta</i>)	0	0	0	4	3	2
Perlet'ovec nejmenší (<i>Boloria dia</i>)	0	0	0	1	0	0
Bělopásek tavolníkový (<i>Neptis rivularis</i>)	0	0	0	0	1	0
Soumračník metlicový (<i>Thymelicus sylvestris</i>)	0	0	0	0	1	3
Kovolesklec gama (<i>Autographa gamma</i>)	0	0	0	3	0	4
Dlouhozobka svízelová (<i>Macroglossum stellatarum</i>)	0	0	0	2	1	2
Jetelovka hnědá (<i>Euclidia glyphica</i>)	0	0	0	20	0	0
Perlet'ovec stříbropásek (<i>Argynnis paphia</i>)	0	0	0	0	0	1
Perlet'ovec dvanáctičerný (<i>Boloria selene</i>)	0	0	0	0	0	1
Babočka kopřivová (<i>Aglais urticae</i>)	0	0	0	0	0	2
Okáč ječmínkový (<i>Lasiommata maera</i>)	0	0	0	0	0	1
Ohniváček černoskvrnný (<i>Lycaena tityrus</i>)	0	0	0	0	0	3
Modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>)	0	0	0	0	0	1
Soumračník rezavý (<i>Ochlodes sylvanus</i>)	0	0	0	0	0	1

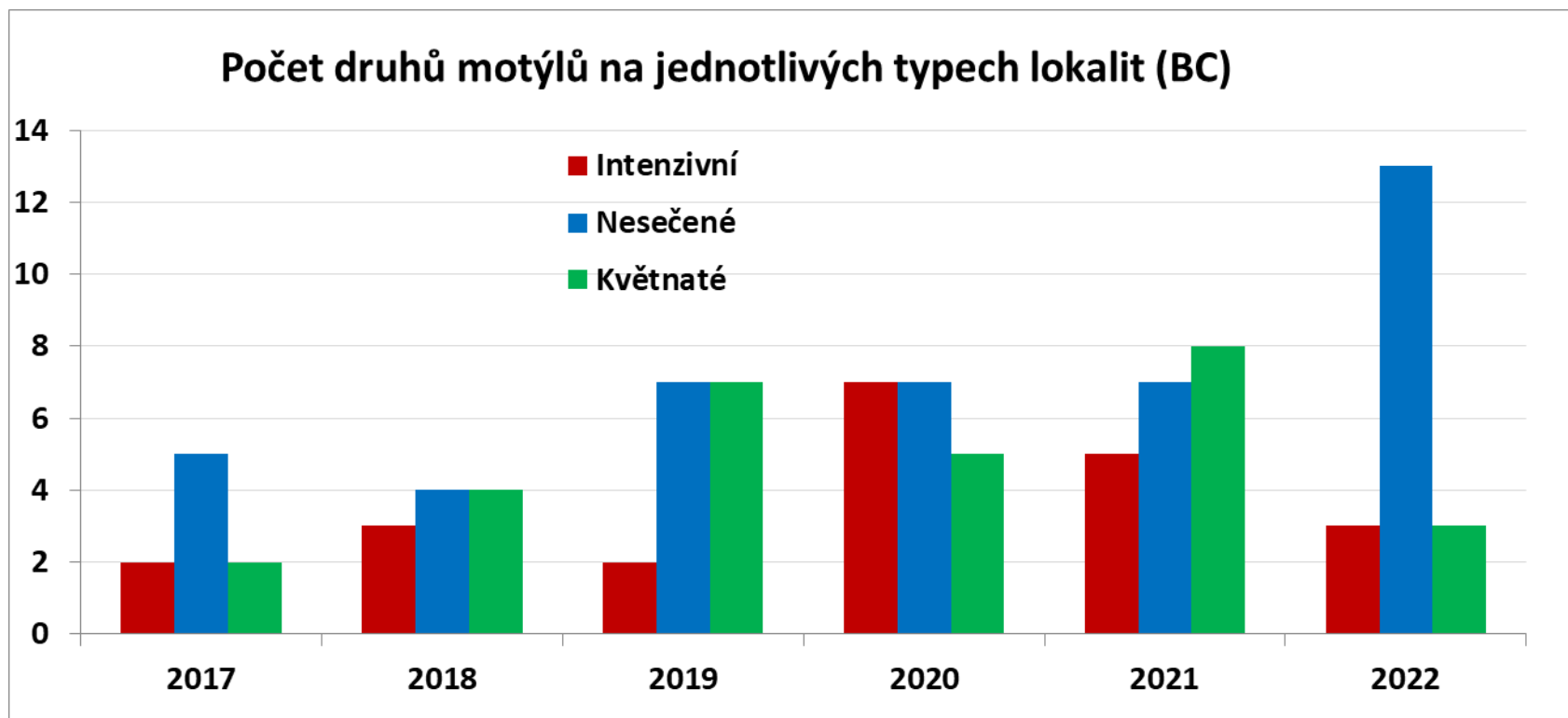
Graf 1. Počet druhů motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých mapovaných lokalitách v Městském parku Stromovka a v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Odstíny červené označují intenzivní plochy, odstíny modré nesečené plochy a odstíny zelené označují plochy vysetých květnatých pásů. Jednotlivé roky jsou znázorněny rozdílnou intenzitou barev (2017 – nejsvětější, 2022 – nejsytější).

Graf 2. Souhrnný počet druhů motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých typech lokalit v Městském parku Stromovka a v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

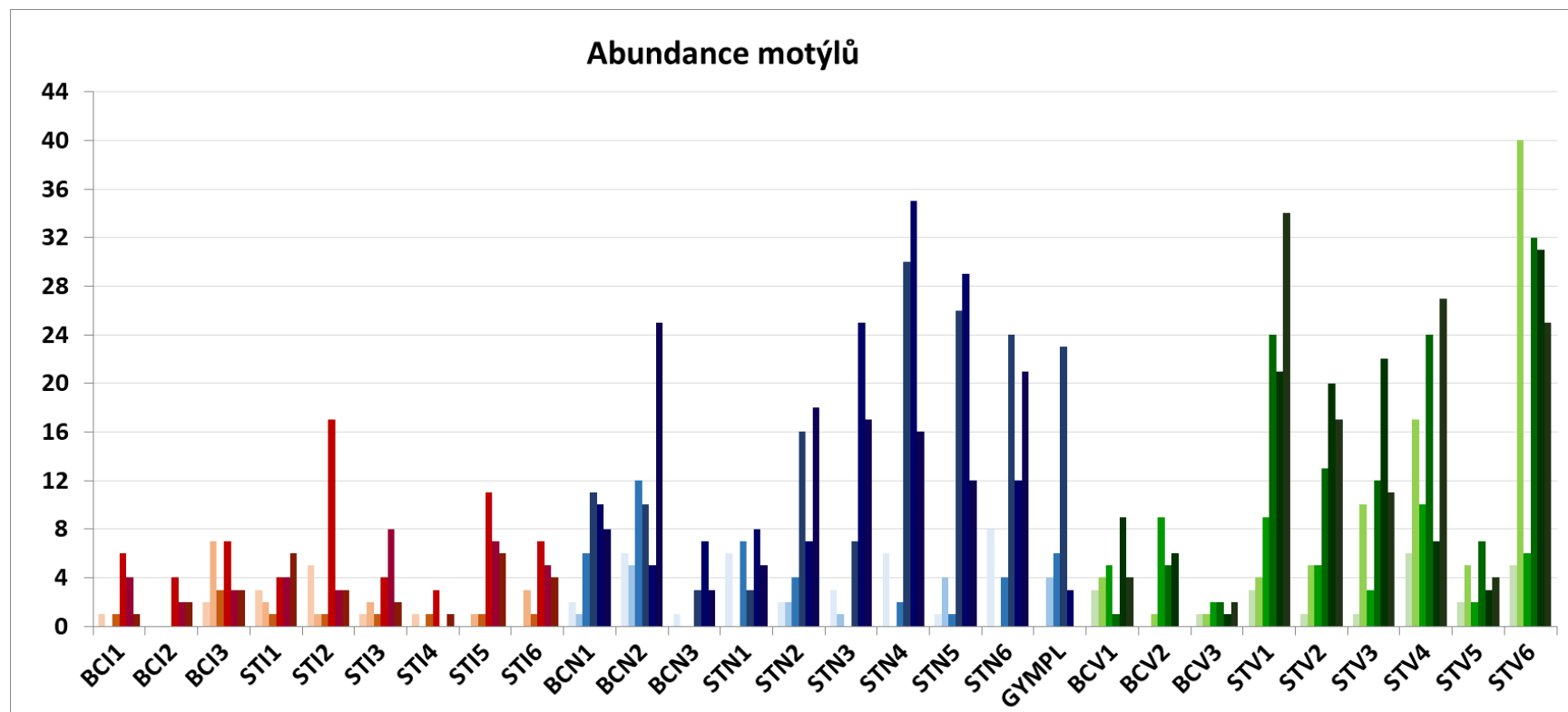
Graf 3. Počet druhů motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých typech lokalit v Městském parku Stromovka.

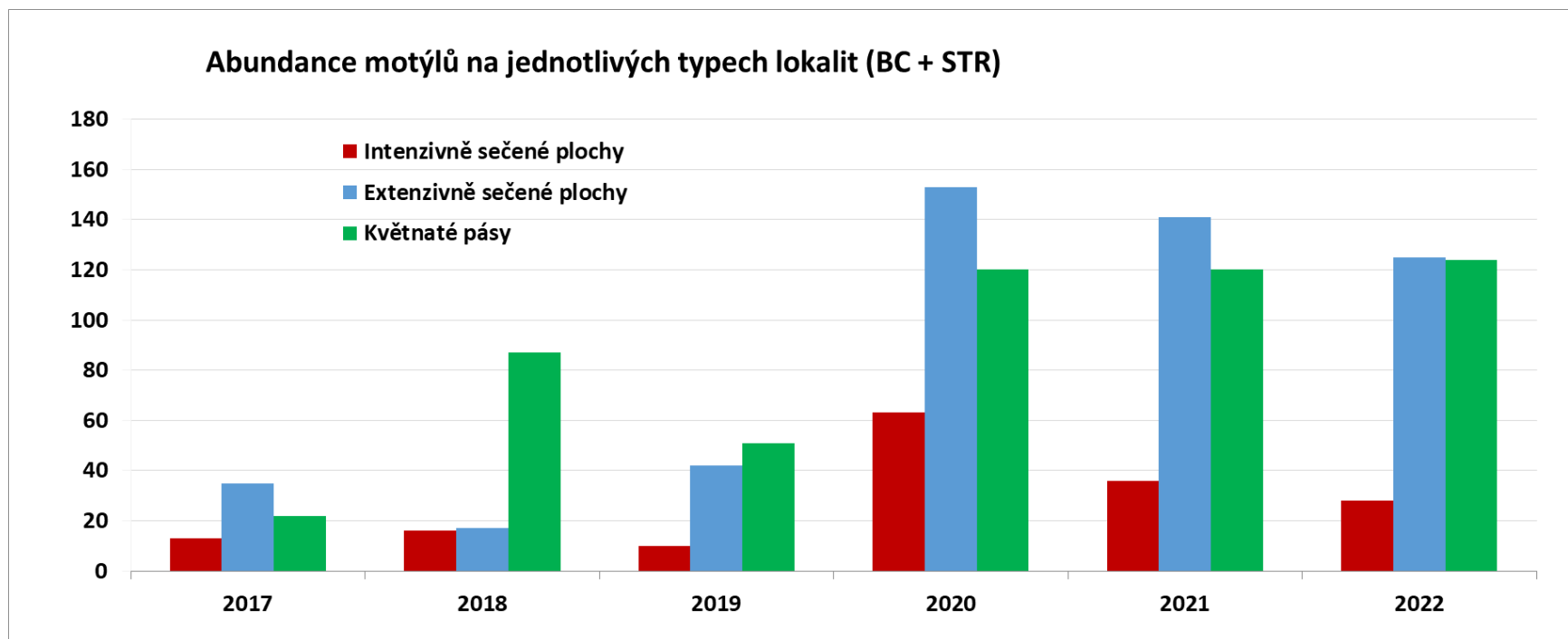
Graf 4. Počet druhů motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých typech lokalit v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

2. 2 Abundance denních motýlů

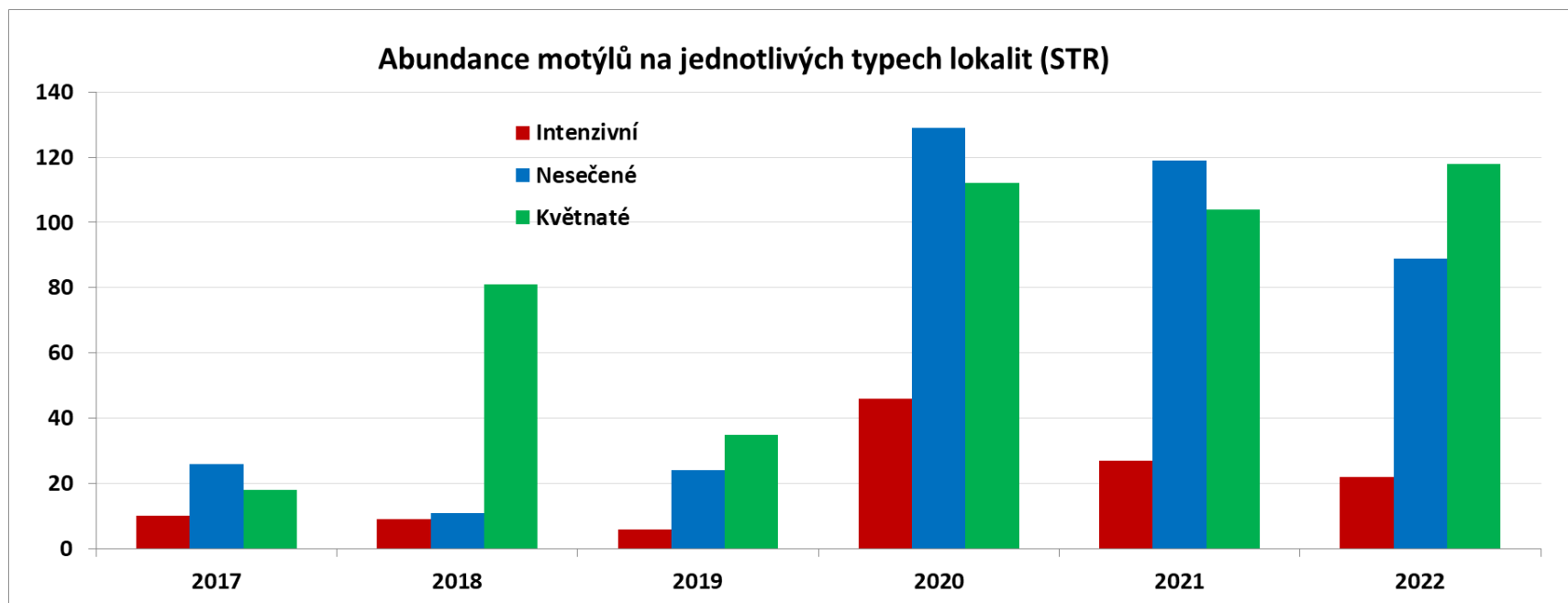
Celkem bylo zaznamenáno 277 motýlů. Nejpočetnějšími druhy byli modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus*, 84 ks) a bělásek řepkový (*Pieris napi*, 74 ks). Přehled abundance jednotlivých druhů je uveden výše v Tabulce 1.

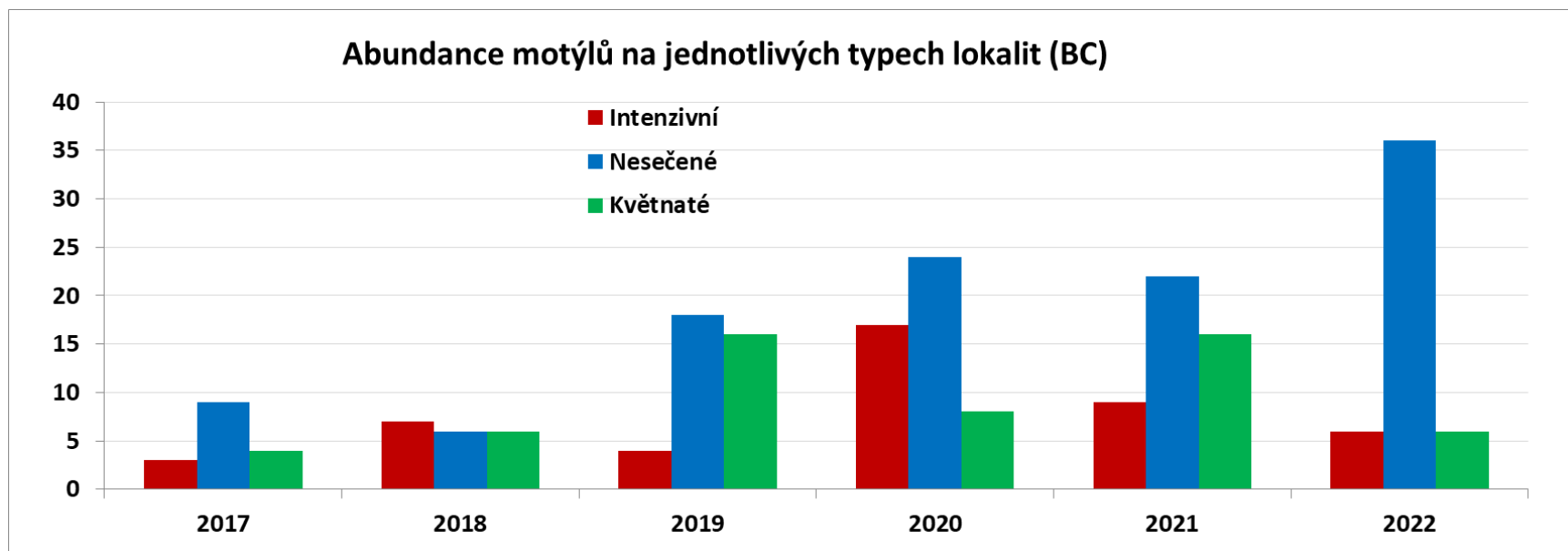
Graf 5. Početnost motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých mapovaných lokalitách v Městském parku Stromovka a v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Graf 6. Souhrnná abundance motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých typech lokalit v Městském parku Stromovka a v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Graf 7. Abundance motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých typech lokalit v Městském parku Stromovka.

Graf 8. Abundance motýlů zaznamenaných v letech 2017–2022 na jednotlivých typech lokalit v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

3. Meziroční srovnání let 2017–2022

Druhová rozmanitost motýlů na monitorovaných plochách se oproti loňskému roku zvýšila (2017 – 10, 2018 – 8, 2019 – 16, 2020 – 22, 2021 – 17, 2022 – 25). Celková početnost zůstala řádově stejná jako v loňském roce (2017 – 59, 2018 – 128, 2019 – 103, 2020 – 336, 2021 – 273, 2022 – 277).

Téměř na všech typech ploch došlo oproti minulému roku k nárustu počtu druhů, při zachování přibližně stejné celkové početnosti jako v loňském roce. Letošní léto bylo pro motýly klimaticky příznivé (slunné teplé dny a dostatečná vlhkost pro rostliny, a tudíž dostatek nektaru). Určitý vliv mohlo mít i navýšení počtu návštěv.

Výjimkou jsou pouze intenzivní a květnaté pásy v areálu Biologického centra, kde byla jak početnost, tak abundance v letošním roce nižší (Graf 4 a 8), k čemuž mohlo přispět i dočasné znehodnocení jednoho květnatého pásu kvůli rekonstrukci jedné z budov. V městském parku Stromovka došlo ke snížení počtu druhů i k výraznějšímu poklesu abundance na nesečených plochách, na kterých se ale dlouhodobě nedodrжуje management, což značně komplikuje jakoukoli interpretaci dat.

Na intenzivních plochách STI4 a BCI1 byl v letošním roce zaznamenán jediný motýl. Celkově se na intenzivních plochách druhy vyskytovaly spíše v jednotlivých kusech (viz Příloha 1).

Stejně jako v předchozích letech není možné provést úplně relevantní srovnání nekosených ploch v parku Stromovka z důvodu nedodržování managementu. Meziroční rotační seč různých ploch je z hlediska managementu správně, **nicméně jakýkoli pozitivní efekt seče se ztrácí ve chvíli, kdy je biomasa ponechána na plochách v podobě mulče**. Jak počet druhů, tak početnost v letošním roce mírně poklesly.

Počet druhů: 2017 – 6, 2018 – 3, 2019 – 8, 2020 – 14, 2021 – 13, 2022 – 11

Abundance: 2017 – 26, 2018 – 11, 2019 – 24, 2020 – 129, 2021 – 119, 2022 – 89

V areálu Biologického centra a Jihočeské univerzity byl v letošním roce management dodržován. Jak počet druhů, tak abundance byla v letošním roce na nekosených plochách vyšší:

Počet druhů: 2017 – 5, 2018 – 4, 2019 – 7, 2020 – 7, 2021 – 7, 2022 – 13

Abundance: 2017 – 9, 2018 – 6, 2019 – 18, 2020 – 24, 2021 – 22, 2022 – 36

U květnatých pásů v městském parku Stromovka došlo ke zvýšení jak počtu druhů, tak celkové početnosti, naopak v areálu BC a JU došlo od minulého roku ke snížení u obou sledovaných proměnných, což je ale určitě ovlivněno zánikem jedné z hlavních květnatých ploch.

4. Vazba na živné rostliny

4.1 Čeled' běláskovití (*Pieridae*)

Jak bělásek zelný (*Pieris brassicae*), tak bělásek řepový (*Pieris rapae*) se živí na různých druzích z čeledi brukvovitých, oba druhy jsou potenciálními škůdci. Z volně rostoucích je pro bělásku zelného vhodná zvláště brukev zelná (*Brassica oleracea*), ale také lichořeřišnice (*Tropaeolum majus*).

Bělásek řepový kromě pěstovaných brukvovitých nepohrdne brukví zelnou (*Brassica oleracea*), hořčicí rolní (*Sinapis arvensis*), česnáčkem lékařským (*Alliaria petiolata*), strnobylem lysým (*Arabis glabra*), ale i rýtem žlutým (*Reseda lutea*) z čeledi rezedovitých.

Bělásek řepkový (*Pieris napi*) je omezen pouze na divoce rostoucí druhy, takže není potenciálním zahradním škůdcem. Stejně jako výše zmiňovaní bělásci se živí na rostlinách z čeledi brukvovitých, zvláště pak

na řeřišnici luční (*Cardamine pratensis*), česnáčku lékařském (*Alliaria petiolata*), hulevnicích (*Sisymbrium* spp.), rukvích (*Rorippa* spp.), hořčici rolní (*Sinapis arvensis*), řeřišnici hořké (*Cardamine amara*) aj.

Dalším zaznamenaným běláskem byl bělásek rezedkový (*Pontia edusa*), který se živí např. na rýtu (*Reseda* spp.), úhorníku mnohodílném (*Descurainia sophia*), řeřiše (*Lepidium* spp.) aj.

Ze žluťásků byly v letošním roce zaznamenány dva druhy: žluťásek řešetlákový (*Gonepteryx rhamni*), který je vázaný na řešetlák počistivý (*Rhamnus cathartica*) a krušinu olšovou (*Frangula alnus*) a také žluťásek čičorečkový / žluťásek jižní (*Colias hyale* / *C. alfacariensis*), kteří jsou vázaní na různé druhy vikvovitých (např. čičorka pestrá (*Coronilla varia*), tolíce vojtěška (*Medicago sativa*), apod. Tyto dva druhy je možné spolehlivě rozlišit jen na základě housenek, proto je pozorování uváděno takto.

4. 2. Čeleď otakárkovití (Papilionidae)

Jediným legislativně chráněným druhem zaznamenaným na monitorovaných plochách byl otakárek fenyklový (*Papilio machaon*). Jeho živnými rostlinami je řada pěstovaných I plane rostoucích miříkovitých (Apiaceae), např. mrkev obecná (*Daucus carota*), kopr vonný (*Anethum graveolens*), děhel lesní (*Angelica sylvestris*), bedrníky (*Pimpinella* spp.) aj.

4. 3. Čeleď modráskovití (Lycaenidae)

Náš nejběžnější modrásek – modrásek jehlicový (*Polyommatus icarus*) se živí na řadě bobovitých bylin, zvláště na tolici (*Medicago* spp.), jetelu (*Trifolium* spp.), štirovníku (*Lotus* spp.), čičorce (*Coronilla* spp.) a jehlici (*Ononis* spp.). Naopak modrásek bahenní (*Maculinea nausitibus*) je striktním monofágem na krvavci totenu (*Sanguisorba officinalis*).

Všechny tři druhy pozorovaných ohniváčků jsou pak vázané na různé druhy šťovíků: Ohniváček černočárny (*Lycaena dispar*) spíše na širokolisté šťovíky (*Rumex*), zejména š. tupolistý (*R. obtusifolius*), š. kadeřavý (*R. crispus*) a š. koňský (*R. hydrolapathum*); ohniváček černokřídlý (*Lycaena phlaeas*) a ohniváček černoskvrnný (*Lycaena tityrus*) pak především na šťovík menší (*Rumex acetosella*), š. kyselý (*R. acetosa*).

4. 4. Čeleď babočkovití (Nymphalidae)

Na lokalitách byly zpozorovány celkem 6 baboček: babočka síťkovaná (*Araschnia levana*), babočka paví oko (*Inachis io*), babočka admirál (*Vanessa atalanta*) i babočka bílé C (*Polygonia c-album*) a babočka kopřivová (*Aglais urticae*), které jsou vázané na kopřivu dvoudomou (*Urtica dioica*), druhá zmíněná se dokáže živit i chmelu otáčivém (*Humulus lupulus*) či jilmech (*Ulmus* spp.). Poslední zaznamenanou babočkou je babočka bodláková (*Vanessa cardui*). Ta je největším polyfágem z výše uvedených, dokáže se živit na různých družicích z čeledí: Urticaceae, Asteraceae, Malvaceae, Convolvulaceae, Boraginaceae, Verbenaceae a Fabaceae. V České republice však dává přednost především bodláčkům (*Carduus* spp.) a pcháčkům (*Cirsium* spp.).

Hnědásek kostkovaný (*Melitaea cinxia*), spatřený v roce 2017, je dle naší legislativy druhem ohroženým. Jeho živnou rostlinou jsou různé druhy jitrocelů (*Plantago* spp.): j. kopinatý (*P. lanceolata*), j. větší (*P. major*), j. prostřední (*P. media*) a rozrazil (*Veronica* spp.): r. klasnatý (*V. spicata*) a r. ožankovitý (*V. teucrium*).

Všichni zaznamenaní okáči jsou vázaní na běžné druhy trav: Okáč luční (*Maniola jurtina*) a okáč bojínkový (*Melanargia galathea*) např. na sveřep vzpřímený (*Bromus erectus*), kostřavy (*Festuca* spp.), válečku prapořitou (*Brachypodium pinnatum*), lipnici luční (*Poa pratensis*), psárku luční (*Alopecurus pratensis*) aj.; okáč pohánkový (*Coenonympha pamphilus*) pak např. na kostřavu červenou (*Festuca rubra*), lipnici luční (*Poa pratensis*), psineček obecný (*Agrotis canina*), p. rozkladitý (*A. capillaris*) aj. U okáče zedního (*Lasiommata megera*) se výběr živných rostlin může lišit podle konkrétních podmínek lokality, nicméně v literatuře jsou uváděny zejména tyto druhy trav: kostřava ovčí (*Festuca ovina*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*), metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*), medyněk vlnatý (*Holcus lanatus*), psineček rozkladitý (*Agrostis capillaris*) aj. Okáč ječmínkový (*Lasiommata maera*) se ve střední Evropě živí zejména na smilce tuhé (*Nardus stricta*), metličce křivolaké (*Avenella flexuosa*), medynku měkkém (*Holcus mollis*), psinečku rozkladitým (*Agrostis capillaris*), trtině křovištní (*Calamagrostis epigeios*). Okáč pýrový (*Pararge aegeria*) je jeden z mála našich motýlů obývajících zapojené lesní porosty. Nektar přijímá jen výjimečně, hlavním zdrojem energie pro imága jsou sladké exudáty z listů stromů.

Živnými rostlinami jsou pro něj ale opět různé druhy lesních trav. Okáč třeslicový (*Coenonympha glycerion*) je vázán na různé trávy, převážně větší a tužší druhy: sverep (*Bromus erectus*), válečka lesní (*Brachypodium sylvaticum*), bezkolence (*Molinia spp.*). Okáč prosíčkový (*Aphantopus hyperantus*) je běžný druh vázaný na louky nejružnějších typů, od křovinatých stepních strání po luční mokřady, též obývá lesní lemy, řídké lesy a paseky, okraje lesních cest, náspy a vlhčí ruderaly.

Během let byly zaznamenány také tři druhy perleťovců – perleťovec nejmenší (*Boloria dia*), perleťovec dvanáctitečný (*Boloria selene*) a perleťovec stříbropásek (*Argynnis paphia*). Jedná se o běžné druhy, jejichž živnými rostlinami jsou různé druhy violek (*Viola spp.*).

V roce 2021 byl poprvé během monitoringu zaznamenán bělopásek tavolníkový (*Neptis rivularis*). V České republice tento druh přežívá pouze v jižních Čechách, patří mezi ohrožené a legislativně chráněné druhy. Živnou rostlinou je v ČR tavolník vrboolistý. Ačkoli je tento druh vázaný převážně na mokřejší biotopy, při hojném výskytu živných rostlin bývá k nalezení v lesních okrajích, světlínách i v urbanizované krajině měst či obcí.

4. 5. Čeled' soumračníkoví (Hesperiidae)

Během mapování byli na sledovaných plochách zaznamenáni také čtyři zástupci čeledi soumračníkovití – soumračník čárečkovaný (*Thymelicus lineola*), soumračník jitrocelový (*Carterocephalus palaemon*), soumračník metlicový (*Thymelicus sylvestris*) a soumračník rezavý (*Ochlodes sylvanus*). Housenky prvního a posledně zmíněného se živí zejména na vyšších lučních travách jako např. srhy (*Dactylis spp.*), válečky (*Brachypodium spp.*), jilek vytrvalý (*Lolium perene*), bojínek luční (*Phleum pratense*) nebo i třtina křovištní (*Calamagrostis epigeios*). Živnou rostlinou soumračníka jitrocelového není jitrocel, jak by se mohlo zdát, ale traviny z čeledi Poacea, především bezkolence modrý (*Molinia caerulea*), z dalších trav třtina křovištní (*Calamagrostis epigeios*), válečka prapořitá (*Brachypodium pinnatum*), bojínek luční (*Phleum pratense*), srha laločnatá (*Dactylis glomerata*) aj. Poslední zmiňovaný, soumračník metlicový, se živí zejména na medvědku vlnatém a medvědku měkkém, oproti příbuznému soumračníku čárečkovanému preferuje zarostlejší stanoviště s vysokostébelnými porosty a větším podílem keřů. Hlavním determinačním znakem u těchto dvou podobných druhů je barva konce tykadel (*T. sylvestris* – rezavá, *T. lineola* – černá).

4. 6. Čeled' lišajovití (Sphingidae)

V letošním roce byl zaznamenán také jeden druh z čeledi lišajovitých – dlouhozobka svízelová (*Macroglossum stellatarum*), jejíž typickou polohu při sání nektaru nelze přehlédnout. Neusedá totiž na květy, ale rychlým třepotáním křídel se drží ve vzduchu, zatímco dlouhým sosákem saje nektar, čímž vzdáleně připomíná kolibríka. Jedná se o běžný druh, v přírodě si nejčastěji vybírá hadince, mydlice, bodláky nebo různé druhy chrp.

4. 7. Čeled' Erebidae

Jediným zaznamenaným zástupcem z této čeledi je jetelovka hnědá (*Euclidia glyphica*). V přírodě se s ní můžeme setkat od dubna do června v jedné anebo až do srpna ve druhé (často jen částečné) generaci. Housenky nažloutlé až červenohnědé barvy nejčastěji nalezneme od června do září / října na violkách, jeteli (především na jeteli lučním), štírovniku růžkatém, podkově chocholaté, vojtěšce, vikvi ptačí či hrachoru lučním.

4. 8. Čeled' můrovití (Noctuidae)

Jedním z „nočních“ motýlů s denní aktivitou je kovolessklec gama (*Autographa gamma*), také tzv. „můra gama“, který byl v roce 2020 zaznamenán na několika lokalitách jak v městském parku Stromovka, tak v areálu Biologického centra a Jihočeské univerzity. Jedná se o běžný druh, který na zemědělských plodinách může při přemnožení působit značné škody. Během roku mívá 2-3 generace, které se mohou překrývat. Jedná se o druh migrující z jihu Evropy, který během léta posiluje populaci žijící u nás.

5. Závěr

I přesto, že srovnání výsledků nebylo hodnoceno žádnými pokročilými statistickými metodami, na Grafech 2 a 6 je jasně patrné, že nekosené a květnaté pásy v Městském parku Stromovka i v areálu Biologického centra Akademie věd a Jihočeské univerzity, hostí nejvíce druhů, ale i jedinců denních motýlů v porovnání s intenzivními plochami. Potvrzují se tak výsledky z předchozích let.

V letošním roce byly zaznamenány některé další druhy, které v předchozích letech viděny nebyly – perlet'ovec stříbropásek (*Argynnis paphia*), perlet'ovec dvanáctičetný (*Boloria selene*), babočka kopřivová (*Aglais urticae*), soumračník rezavý (*Ochlodes sylvanus*), okáč ječmínkový (*Lasiommata maera*), ohniváček černoskvrnný (*Lycæna tityrus*) a modrásek bahenní (*Maculinea nausitibus*). Poslední jmenovaný druh je v České republice legislativně chráněn, přestože u nás není v současnosti ohrožen. V západní Evropě jeho výskyt za poslední půl století poklesl o 20–50 %. Pro jeho zachování je nutná správná péče o lokality – pravidelně kosit před dobou letu imág, tedy v době “normální” červnové senoseče (do 15. června), nikoli však později, vždy mozaikovitě. Případná druhá seč je možná pouze po 15. září – opět s částí neposečených ploch.

Za šest let monitoringu jde v posledních letech v městském parku Stromovka vidět mírné zlepšení co se týče množství nekosených ploch během jednotlivých sečí, oceňuji i nápaditost při sečení do tvaru šachovnice. Nicméně jakýkoli pozitivní efekt je posléze zničen mulčováním a ponecháním biomasy na místě! Mulč působí jako zdroj živin, což pro většinu nektaronosných rostlin není vhodné.

Pro motýly nejsou důležité jen živné rostliny, ale také rostliny, které jim poskytují nektar během letu dospělců. Známými nektaronosnými bylinami jsou např. chrpy (*Centaurea*), pcháče (*Cirsium/Carduus*), různé druhy mířkovitých, bobovitých rostlin, ale i žlutě kvetoucích hvězdnicovitých. Úbytek nektaronosných rostlin může být jednou z důležitých příčin úbytku i u nespecializovaných druhů motýlů (Wallis De Vries et al. 2012).

V Příloze 1 je uveden přehled všech zaznamenaných druhů i jejich abundance na jednotlivých lokalitách v letech 2017–2022 (tzv. „raw data“).

6. Zdroje

Wallis De Vries M.F., van Swaay Ch.A.M., Plates C.L. 2012: Changes in nectar supply: A possible cause of widespread butterfly decline. *Current Zoology* 58 (3): 384-391.

www.lepidoptera.cz

Projekt byl podpořen Ministerstvem životního prostředí, projekt nemusí vyjadřovat stanoviska MŽP.

Tento projekt je spolufinancován Statutárním městem České Budějovice.

 Ministerstvo životního prostředí

